

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipue desumpta

In Qvo Agitvr Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatis, eorumque
Ministerijs - In septem Tractatus distributus ...

**Puente, Luis de la
Coloniæ Agrippinæ, 1629**

Cap. XIII. Precatio Dominica, & septem breues considerationes pro ipsa
Missa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

CAP V T X I I I .

PRECATIO DOMINICA, ET SEPTEM BREVES
Considerationes, pro ipsa Missa.

OST SECUNDAM Sacrae Hostiae eleuationem, dicitur a Sacerdote Precatio Dominica, ex traditione Apostolorum, quos ait S. Hieronymus, id a Christo Domino nostro didicisse: cuius auctoritate ac doctrina audemus illam dicere, sicut hic constituit Ecclesia! Estque optima occasio id hinc faciendi: in septem enim petitionibus huius orationis continentur summatis res omnes a Deo petendae, & ad quarum imprecationem Sacrificium Missa est offerendum. Et ipse met Christus orat cum Sacerdote, & cum reliquis illam dicentibus. In Ecclesia Graeca omnes circumstantes eam dicunt, ut S. Gregorius testatur: in Latina autem solus Sacerdos, nomine omnium, cuius signum est quod Minister omnium nomine respondeat ultimam petitionem. Estque valde conforme spiritui Christi, ut omnes eandem orationem cum Spiritu dicant: perpendentes & sentientes ea, quae petunt; & offerentes ipsam Missam ad ea imprecanda. **P**rimum, ut nomen Dei Trini & unius, & nomen Iesu Christi sanctificetur in toto mundo; & credatur, & veneracioni sit omnibus etiam infidelibus; ei laetetur, & adoretur opere ipso ab omnibus Christianis, & sanctificetur ab omnibus iustis in terra, sicut fit ab Angelis in celo. **D**einde, ut eius regnum ad nos perueniat, ita ut ipse in omnibus regnet per gratiam & charitatem, & omnes regnent cum ipso in regno celorum, glorificati in animabus & corporibus. **T**ertio ut eius Diuinam voluntatem exequamur quoad omnia praecpta & consilia, cum ea puritate & perfectione, qua id Angeli & Sancti in celo praestant: conformantes nostram cum ipsius voluntate in rebus omnibus, prosperis & aduersis. **Q**uarto, ut nobis hodie quotidianum panem & ordinarium largiatur, pro anima & corpore: praecipue tamen animae refactionem per vias & modos, quos ipse Dominus novit; & speciatim per Sanctissimum hoc Sacramentum, quod iam praesens est; & verus panis est superstantialis, quo ipse nos alit. Cum autem dicimus: da nobis hodie, videamus petere, ut in ipsam Missam panem hunc nobis det Sacramentaliter, aut saltum spiritualiter, communicando nobis ipsius Sacramenti fructum. **Q**uinto: ut nostra omnia debita dimittat, tam culparum, quam penarum: quarum propter illas rei sumus, modo superiori dicto. **S**exto, ne permittrat nos labi aut impingere in tentaciones, quibus Daemon, mundus, & caro nos

Lib. 3. contra Pelagia nos.

Lib. 7.
Epist. 63.
In oratione
Dominica
quid peccatum.

1.

2.

3.

4.

5.

6.

B b 2

oppugnant;

*Sept. breves
considerat.*

n. p. at.

ad misse.

n. bus malis prateritis,

presentibus & futuris.

bene agit.

et agit.

et om. d.

et commoda-

c.

1.

christus D.

consideran-

ut sanctus.

2. Leuit. 11.

44.

3. IOAN. 17.

16.

2.

ut Rex.

c. ROM. 14.

17.

d. LNC. 17.

21.

3.

ut omniū

Creator.

oppugnanti; sed potius ita nobis auxilio suo adsit, ut cum visitate eas emamus. *Septimo*, ut nos ab omni malo corporali & spirituali, temporali & eterno eripiat ac liberet. Quod magis exprimit a hinc Sacrae os subiecta statim secretam quandam orationem, qua petit, ut nos liberes ab in-

teris. *AD HOS* septem fines potest ac debet dirigere Sacrificium Missarum orationes, de quibus licet facere septem breves considerationes, ad misericordiam benè audiendam; distribuendo illas per septem hebdomadas de alpientes Dominum nostrum cum septem excellentiis, quas septem habent petitiones nobis ob oculos ponunt.

D I 1° *DOMINICO* considerandus est Christus Dominus noster in Sacramentissimo Sacramento, quia Sanctus est, & ipsam Sanctorum eum omnibus virtutibus ac perfectionibus, quas complectitur: propter quas dignus sumus est, qui ab omnibus sanctificetur, & Sanctus habeatur. Ac proprie ea optandum, ut omnes illum sanctificantur; & ex animo gaudendum quod plurimi id faciant. Supplicabis etiam, ut partem aliquam sua Sanctum tibi largiatur, qui dixit: *a Sancti estote: quoniam ego Sanctus sum;* Cum igit ipse ad Sacramentum veniat cum tota sua Sanctitate, ut eam ipsum tollipientibus communicet: titulus is tibi erit magnus, ut petas, te ab eo sanctificari. Profer quoque quod ultima cena ipse dixit aeterno suo patre: *Pro eu Sanctificau me ipsum, ut sint & ipsi Sanctificati in veritate.* Omnipotens mihi qui in hac ipsa Missa te sanctificas, & in Sacrificium offeres; ne quæso sanctifica sanctitate, quam habes: ut sanctitas mea sit inventa, & in omnibus valde similis tua, ut cum ea glorificem & sanctificemus.

F E R 1 A secunda licet eundem Dominum in Sacramento intueri quasi Regem, venientem cum toto suo regno, ut ingrediatur in ipsum communicantem. Perpendes autem stupendas huius Regis proprietates, sapientiam bonitatem, affabilitatem, & liberalitatem, qua subditos suos regit & in numero eis confert beneficia: Ac propterea dum venit, dicit lectionem regnum: quod est *justitia, pax, & gaudium in spiritu Sancto:* quod statim communicat, ut sit pignus quoddam & cautio, quod suo tempore etiam sit datus regnum ipsum gloriae. Et in virtute huius Sacramentum impletur, quod ipse dixit: *d regnum Dei intra vos est.* O Rex supremus, cui tu ipse intra nos sis: certum est, & regnum tuum simul intra nos esse. Cui igitur, ubi Rex est etiam sit aula Regia: aulici quoque tui celestes tecum procul dubio aderunt. Veni quælo Domine in animam meam; ut in eum ingressus, in tuo eam regno colloces, & ipsa tecum regnet in eternum. Amen.

F E R 1 A tercia eundem Domum licet aspicere in Sacramento, tanquam abutum cœlorum & terræ Dominum, cuius voluntari omnes subiici debent: eò quod

eo quod ita sit vniuersalis omnium Creator, ut ab eo omnia accipiant esse quod habent. Debes itaque hærente in considerandis huic Dominum proprietatis, cuius Dominum non tyrannicum est, sed paternum; non grave, sed iuue, non iubet aliquid impossibile, sed quod facile est, & iucundum. Nam ipsemet auxilium præbet ad exequendum; & quamvis libenter videat omnes exequi ipsius voluntatem: id tamen facit ob nostram utilitatem: eo quod voluntas eius regula sit totius Saecularitatis; & admirantis præmis seruos illos remunerat, qui eam cum perfectione implent, sicut in celo impletur. Ac propterea ipse è celo descendit in Sacramentum: ut qui illum recipit in ipso Sacramento, viuat, sicut qui sunt in celo. O Domine Deus virtutum, aperte nunc mihi licet dicere: *sicut voluntas tua in terra, sicut in celo;* quandoquidem præsentia hac tua in celo eos conuertis, qui degunt in terra. Veni o Domine ut me in hominem transformes cœlestem: ut ita voluntatem tuam faciam, sicut Spiritus faciat cœlestes.

F E R I A quarta licebit eundem Dominum aspicere, tanquam vniuersalem omnium creaturarum prospectorem, qui admiranda sua prouidentia vnicuique suum præbet necessarium alimentum, & speriens manum suam, ut implat omne animal benedictione. Attende & considera proprietates supremæ huius prouidentiae, qua Deus omnibus dat hoc alimentum etiam vilissimis, & nullo prorsus excluso; datque omnibus diebus nullo¹⁶ excepto; & ita liberaliter, ut multum adhuc supersit; nec lolum animæ, sed etiam corpori, cum ea proportione, quæ conuenit vnicuique. Considera item infinitas excellentias panis huius, quem hic habes præsentem; quem etiam si valde pretiosum, vult tamen esse ordinarium tuum alimentum: ac propterea illum vocat *panem quotidianum.* Adeoque est benigna & humana eius prouidentia, ut ipsemet illum adferat, te inuitet, & sit ipsum conuicium, & seipsum tibi tradat in Sacramentum; manuque propria sua animæ tuæ præbeat refectionem necessariam, ut viueret possit. *Responde (inquit) volatilia cœli, & g cornos quoniam non serunt, neque metunt, neque congregant in horrea: & pater uester cœlesti pascit illa.* Nonne vos magis pluris estis illi? O Pater cœlestis, hic video, quam multum me ames, & quanti facias: siquidem mihi non serenti, neque metenti, neque horrea habenti, panem hunc vitæ è celo mittis. Tu Domine illum in terra seminasti, & morte messuisti, & in cœlestibus horreis collocasti: & inde quotidie ad me mittis, ut sit meum nutrimentum! Benedicta sit Paterna tua prouidentia; per quam supplex oro, ut ita me disponas, ut eius fructu frui possim.

F E R I A quinta, consideranda est quinta petitio, & aspiciendus hic dominus in Sacramento tanquam mundi Redemptor, ad quem spectat di-

⁴
ut benig-
niss. omnium
prospector.

e P sal. 144.

^f*Mas 6.26.*
g Lue 12.24.

^{5.}
tanquam
mundi Re-
demptor.

In Eucha-
ristia sacra.
omnia Chr.
merita sunt
recondita-

hLuc.23,34

6. tanquam
Dux prote-
ctor & ad-
iutor

i Habac.3,3

Demon per-
missam fu-
gatur.

7. ut est illi
mē miseri-
cors.

tere omnia peccata , & soluere debita nostra. Perpendenda itaq; celo
piosa eius redemptio, propter infinitum precium Sanguinis sui, quem
cruce pro nobis effudit cum immenso amore & dolore. Hoc autem
cum precium tanquam in deposito est in precioso sanctissimi huius San-
ficij & Sacramenti Ierinio: in quo sunt recondita merita & satisfa-
ctio ipsius Salvatoris. Ex quo tantum est tibi accipendum, quantum suffici-
ad omnia tua debita exsoluenda. Ut autem diceret te quantum refra-
dimiteere tuis debitoribus, vt ille tua peccata ac debita dimittat; ipse
cessit hoc exemplo. Quando enim erat in cruce, exsoluerat omnium de-
ta: ipse, quantum in se fuit, dimisit inferentibus sibi iniuriam; dixi
æterno suo Patri: h Pater ignosc illis, non enim scunt, quid faciam. Hoc
ritu assistens huic Sacrificio, dicere poteris Deo magna cum humilitate
fiducia: dimitte mihi Domine debita mea: pro quibus Redemptor meus
soluit: & ecce precium nunc tibi ofero, quod ipse mihi, ad ea soluta
dedit. Ego ex corde meis debitoribus omnia dimitto, sicut ipse dimisit
ut & tu mihi dimittas, & ab omnibus meis culpis ac peccatis liberum fu-
Amen.

F R I A sexta considerationis argumentum erit sexta petitio: si ergo illum tanquam Duxem, Protectorem, & Omnipotentem ad rem: contra cuius potentiam nec Dæmon, nec totus infernus, nec munus nec caro præualere poterunt. Machinæ tentationum, & certarum eorum, euaneſcent tanquam fumus coram ipsius Omnipotencia, & Diuino Sacramento: cuius virtus præbet arma offensiua ac defensiua tra eas. De ipso enim intelligitur illud Prophetæ: i Deus ab æstro vocat & Sanctus de monde Pharan: cornua, sive arma & instrumenta poterunt suæ, in manibus eius; ibi abscondita est fortitudo eius: ante faciem eius ibitur. Et egredietur Diabolus, totus confusus & calcatus, ante pedes eius. Et quoniam, quodd fugiat ex Missa, in qua repræsentatur memoria ipsius con-
structionis & fugæ, præcipue cum in ipso Sacramento sit idem plebs, quod ipsum vicit, & fugere coagit. Qui in manibus suis feruat vulnera, quoniam illum vici; & fortitudinem retinet, qua illum subiugauit; nec pos-
suntque ipsius voluntate, eius electos tentare, aut aggredi, quare ab eo po-
tes, ne permittat te adeo tentari, vt succumbas.

S A B B A T U M eundem Dominum aspicies, quæ est summæ misericordie & potens ad eruendū te ab omni genere mali, & miseria præterita, praesenti, ac futura: nullo ex parte ipsius termino, aut limite constituto. Venit autem ad Sacramentum, vt erga te exerceat opera misericordie. Vult enim te tanquam ægrotum, vt te sanitati restituat; induit tanquam nudum gratia sua; pascit te corpore & sanguine suo, tanquam eluntem & sitiensem; redimit te à passionibus tuis, à quibus captiuus ten-

baris; docet te, tanquam ignorantem; parcit tibi, tanquam peccatori; & protegat, t^e quam tali subsilio indigente. Et in omnibus tuis necessariis iubus habes hic, quasi adlocutum & misericordem Patrem: qui commiseratione tui motus caput ab eis te liberare. Quare magna cum fiduci dicere ei pos es, ut ab omni te malo liberetur, cum ipse sit fons omnis boni.

CAP V T XIV.

RELIQVA PARS MISSÆ VSQVE AD EIVS FINEM,
Et gratiarum Actionem.

ICTA PRECATIONE DOMINICA, DIVIDIT, SACERDOS Sacram Hostiam; cuius parvam particulam mittit in calicem: in signum, quod in die Resurrectionis Domini coniunctus est Sanguis eius corpori. Et quemadmodum Hostia, quo accidentia panis, est res sicca; imbibens: que accidentia vini humectatur: ita Iustus cum communicat, inuisceratur modo quodam novo, cum Christo; & participat fervorem deuotionis, & amoris, quem vinum significat. Ethoc spiritu facienda est haec cæremonia, ut fructum & utilitatem nobis adferat. Statim postea dicit Sacerdos *Agnus Dei, qui tollis peccata mundi miserere nobis; Et dona nobis pacem.* Quæ oratio est deuotissima & ad communionem præambula: quam merito etiam dicent circumstantes, propter spiritualem suam communionem, eliciendo actu Fidei circa eam veritatem, quod qui ibi est, sic vere Agnus Dei, & Filius Dei viui: cuius carne & sanguine nutrimur; cuius lana, quæ est eius Charitas, induimur; eumque Parti offerentes, iplum placamus: quia ipse est, qui se in cruce eidem obtulit pro peccatis mundi: sibiique retinuit semper hoc officium, & conseruat Agnus mansuetudinem: ut animum nobis addat, ad pertendam ab eo misericordiam, & pacem. Ter autem repetitur haec oratio: ut discamus, quæm instanter agere apud ipsum Dominum debeamus, quando aliquid, ab eo petimus. Eodem Spiritu accipiens Sacerdos Sacram Hostiam in manu, dicit etiam ter: *Domine non sum dignus &c. & ita confiteretur suam indignitatem, ad suscipiendum tantum Dominum: simul tamen eiusdem Domini conficeretur Omnipotentiam, cum ait, tantum dic verbo; Et sanabitur anima mea.* in cuius orationis affectu fructus consistit Communionis spiritualis: quod videlicet in eo, quod euenit Centurioni: qui primus haec verba dixit Christo, offerenti se ire ad eius dominum: ut puerum eius sanaret;

1.
*Communi-
onis fru-
tus.*

2.
*Ad Agnus
Dei, quos a
Eius elicere
oponeat.*

3.
*Item, Domi-
ne non sum
dignus.*

a. Mat. 8.7.